किलिकिश्चित n. hysterische Aeusserungen der Freude: स्मितप्राष्ट्रक रू-दितक्सितत्रासक्राधादीनाम् । संकर्षे जिलिकिश्चितमभीष्टर्तमसंगमादिज्ञाद्ध-र्षात् ॥ Sin. D. 140.125. H. 507.

किलिकिल 1) m. ein Bein. Çiva's (vgl. 3) MBH. 12, 10365. — 2) N. pr. einer Stadt (?) VP. 477, N. 66; vgl. कैलिकिल. — 3) किलिकिला (onomatop.) Ausdruck der Freude, f. Freudengeschrei Тык. 3, 2, 29. मासी-त्निलिक्लाशब्द्स्तिस्मिन्गच्कृति पार्थिव MBH. 1, 2821. किलिक्लाशब्द्र 14, 1761. चकु: किलिक्लाशब्द्म् R. 6, 26, 47. किलिक्लाशब्द् प्रमाव 5, 65, 12. चकु: किलिक्लाधिनम् 5, 55, 22. चकु: किलिक्लाम् 26. प्रबलिक-लिक्लाक्लाम् विस्तिहित्स्रिन्म् MAHAVIA. 108, 10.

किलिकिलाय् (von किलिकिला), किलिकिलायति ein Freudengeschrei erheben Buatt. 7, 102.

निलार m. eine Art gekäste Milch, = तीर्निकृति H. 405, Sch. GA-TADH. = दिधकूर्चिकातककूर्चिकपा: पिएड: RAGAN. im ÇKDR. = शाधि-ततीर्पिएड HAR. 59. — Suça. 1,179,17. 235, 18. Auch किलारी f. H. 405.

किलारिन् m. Bambusrohr Han. 108. — Ist offenbar von किलार gebildet und viell. wegen der Achnlichkeit des Markes mit dem किलार so benannt.

किलात m. 1) N. pr. gaṇa विदादि zu P. 4,1,104. eines Asura: किलाताकुली Çar. Ba. 1,1,4,14 (vgl. किराताकुली Pankav. Ba. in Ind. St. 1,32). — 2) Zwerg (vgl. किराता H. c. 104.

निल्तास 1) adj. aussätzig VS. 30,21. f. जिल्लासी ein gestecktes Thier, vom Gespann der Marut (vgl. पृषती): यसुपुत्र जिल्लास्प: RV. 5,53,1. — 2) n. Aussatzmal, Aussatz AV. 1,23, 1. fgg. अनीनशित्त्रलास सुद्रयम्म 24,2. In der Med. bestimmt als eine dem sog. weissen Aussatz verwandte Art, bei welcher die Mäler nur in der Haut sitzen und keine Flüssigkeit aussondern, Suya. 1,269, 16. fgg. 31, 17. 92, 13. 194, 4. 326, 7. 2,67, 11. Kats. Ça. 15,3,25. AK. 2,6,2,4. Taik. 2,6,13. H. 467.

किलासञ्च (कि ° + ञ्र) m. den Aussatz vertreibend, N. der Momordica mixta Roxb. H. 1190.

किलासनेषान (कि॰ + ना॰) adj. den Aussatz vertreibend Λ V. 1,24,2. किलासमेषते (कि॰ + भे॰) n. ein Mittel gegen den Aussatz Λ V. 1,24,2. किलासिन् (von किलास) adj. aussätzig P. 5,2,128, Sch. Λ K. 2,6,2,12. TRIK. 3,3,409. H. 461.

किलिश्च n. eine dünne Planke, Brett Garade. im ÇKDR. — Vgl. d. folg. Wort.

किलिझ m. Matte Trik. 3,3,93. H. 1017. पावन्मकृति किलिझे शाय-पेत् Suça. 2,72,9. 182,9. eine dünne Planke, Brett (मूहमदार्ग) Trik. 2,4, 4. किलिझक m. Matte AK. 2,9,26. — Vgl. केलिझ.

किलिनिकल v. l. für किलिकिल, N. pr. einer Stadt (?) VP. 477, N. 66. किलिम m. Name eines Baumes (s. देवदारू) Çabdar. und Ráéan. im CKDr.

कित्लिन् m. Pferd Taik. 2,8,41. ÇKDR. (nach derselben Aut.) und Wils. in der 2ten Aufl.: कित्लिवन्: vgl. किन्धिन्.

कित्तिवय und कित्तिवय (कित्तिवयँ Un. 1,50) n. Sidde. K. 249, b, 5.

1) Fehler, Vergehen, Schuld, Sünde, = पाप AK. 1, 1, 4, 1. H. 1381. = पाप und अपराध an. 3,732. Med. sh. 34. न कित्तिवयार्गियते वस्व आक्राः
RV. 5,34, 4. तीरं यदस्याः पीयते तदै पितृषु कित्तिवयम् AV. 5,19,5. यह-

स्ताभ्यां चकुम किल्बियाणि ६,118,1.2. 12,3,48. श्रपाघमप किल्वियमप कृत्यामेपा रूपे: vs. 35,11.यः श्रेष्ठतामभूते स कित्त्व्वषं भवति तस्मादाङ्ग-र्मानुवोचा मा प्रचारी: किल्बिषं नु मा यातयिवति Air. Br. 1,13. तस्य त-त्कित्विषं लुब्ध विखते यदि कित्विषम् MBB. 13,36. R. 5,25,10. पाले तित्वात्त्वपं भवेत् die Schuld ist auf Seiten des Hüters M. 8,235. चार-स्याप्नोति किल्विषम् ४०.३१६. म्रष्टापायं तु प्रद्रस्य स्तेये भर्वात किल्विषम् 337.296. म्रनारे भूणाका मार्ष्टि (überträgt, wörtlich wischt ab) पंत्या भा-र्यापचारिणी । गुरे। शिष्पश्च याज्यश्च स्तेने। राजनि किल्विषम् ॥ ३५७. नि-स्तार्यित दुर्गाच्च मरुतद्यीव क्रिल्विषात् ३,९४. प्राणायमिर्दरेदे । षान्धार-णाभिग्न किल्विषम् (= Baig. P. 3,28,21, wo aber किल्विषान्!) 6,72. ट्यपोस्य किल्विषं सर्वम् ४,४२०. किल्विषात्प्रतिम्च्यते 10,118. म्च्यते कि-ल्विषात् 11,90.239. म्च्यते सर्विकित्विषै: Виль. 3,13. स तस्मै कित्विषं (v. l. für डुष्कृतं) दत्ता पुरायमादाय गच्कृति Hit. I, 56. संशुद्धकिःस्विष Busc. 6, 45. क्तुजिल्विष M. 4, 243. f. मा Bulic. P. 6, 19, 25. राघ ° MBH. 3, 1196. म्रकृतिकित्विषा Baig. P. 4,17, 19. मिकित्विष adj. sehlerlos, untadelig: म्रज्ञम् ÇAT. BR. 1,9,2,20. म्रायधी: 5,2,2,9. प्रजा: 2,5,2,3. 8,1. 6,2,2. 5, 2,4,2. माम् R.2,75,19. पित्कित्विष, मन्व्यिकित्विष ein Vergehen gegen die Manen, die Menschen Çat. Br. 12,9,2,2. स्रगता शामिकित्त्विषम् R. 3, 46, 19. चीर eine Schuld, welche ein Dieb auf sich ladet, M. 8,198. 300. 342. राज॰ eben so MBn. 2,844. कार्नीनाध्यूढजी चापि विज्ञेपा पुत्रिक-ल्यिया an denen man sich wie an einem Sohne vergeht MBB. 13,2637. - 2) Unbill, Beleidigung: पितेत्र पुत्रं धर्मात्मंत्रात्मर्रुप्ति कित्त्विषात् VIÇV. 12,7. तस्यं तत्वित्विष्यं (diese von ihm mir angethane Beleidigung) नित्यं कृदि वर्तात MBH. 1,882. — 3) Krankheit H. an. MED. — Vgl. देव ः, नि ः, ब्रह्म ॰ und कल्ष , कल्का , कल्मष , कल्माष

किल्विपस्पृत् (कि॰ + स्पृत् von स्प्रू) adj. Vergehen entfernend, - vermeidend RV. 10,71,10. Ait. Br. 1,13.

कित्त्विन् s. u. कित्त्विन् कित्त्विष s. u. कित्त्विष

क्रिल्विषम् (von क्रिल्विष) adj. mit Fehlern versehen, der sich ein Vergehen zu Schulden kommen lässt, schuldig, sündhast: श्रृज्ञिन्विञ्ज्वन्वािष निर्मिभवित क्रिल्विष M. 8, 13. 94. 236. MBu. 1,1848. 3,10786.13873. 13,37. श्रयंकित्विषम् der sich am Gelde vergeht M. 8, 141. राज Jemand der als König eine Schuld auf sich ladet MBu. 1,1708.

तिशारा gaṇa मधादि zu Р. 4,2,86. Davon किशारावती N. pr. (?) ebend. किशल m. n. = किसल, किशलय und किसलय Савран. im СКDa.

जिञ्चलय m. n. = जिसलय Çabdar. im ÇKDr. Çâk. Ch. 7, 13. 11, 14. 45, 5. 97, 17. Megn. 11.76.88.105.106. Sân. D. 74, 7. Nirgends masc.

त्रिशोरिं (विशार Un. 1,65) 1) m. Fillen AK. 2.8,2,14. H. 1233. an. 3,537. Mep. r. 135. तर्तः किशोराः मियले वृत्सार्धं घातुका वृत्तः AV. 12, 4,7. किशोर्स्वातसंक्षात्वंशार् इव चादितः । म्रभवद्दित्यमैन्यस्य मध्ये र्-विश्वोद्तिः ॥ HARIV. 2439. राज्ञानं मातरं चैव-द्दर्शानुगता पिष्ट । निबद्ध इव पाशेन किशोरा मातरं यद्या ॥ R. 2,40,39. सा चिर्स्यात्मजं स्ष्ट्वा मात्नन्द्नमागतम् । म्रभिचक्राम संक्ष्टण किशोर् बउवा यद्या ॥ 20,20. त. किशोरि P. 4.1,20, Sch. किशोरीम् und किशोर्यम् ved. PAT. zu P. 6,1, 107. उपावृत्ता किशोरीच चेष्टमाना मक्तितले R. 5,26,21. सुप्ताः सवसनाः काश्चित्काश्चिद्गमुक्तवाससः । व्याविद्यस्मेतदामाः किशोर्य इव चापराः ॥ 13,35. — 2) m. f. Jüngling, Jungfrau H. an. Mep. देवप्रवेरी चतुर्भुजी